

**2016 m. vasario 19 d. Europos Sąjungos Tarybos pateiktas apeliacinis skundas dėl
2015 m. gruodžio 10 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-512/12
*Front Polisario/Taryba***

(Byla C-104/16 P)

(2016/C 111/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama A. de Elera-San Miguel Hurtado ir A. Westerhof Löfflerová

Kitos proceso šalys: Front populaire pour la libération de la saquia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-512/12.
- Priimti galutinį sprendimą dėl šiame apeliaciniame skunde nurodytų klausimų atmetant *Front Polisario* (ieškovas) ieškinį dėl ginčijamo akto panaikinimo ir
- Priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas, kurias Taryba patyrė pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą Taryba pateikia kelis su teisės klaida susijusius pagrindus.

Pirma, Taryba mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog ieškovas turėjo teisę pareikšti ieškinį Europos Sąjungos teisme.

Antra, ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog panaikintas sprendimas buvo tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovu.

Trečia, ji kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis padarė teisės klaidą, kai pagrindė priimtą sprendimą dėl panaikinimo pagrindu, kurio ieškovas nebuvo pateikęs ir nuo kurio Taryba neturėjo galimybės apsiginti.

Ketvirta, Taryba kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog prieš priimdama panaikintą sprendimą Taryba privalėjo išnagrinėti galimą produktų, kuriems taikomas panaikintu sprendimu patvirtintas susitarimas, gamybos veiklos poveikį Vakarų Sacharos gyventojų žmogaus teisėms.

Penkta, Bendrasis Teismas tariamai padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad prieš priimdama panaikintą sprendimą Taryba privalėjo ištirti, kad nėra įrodymų, patvirtinančių, jog pagal minėtu sprendimu patvirtintą susitarimą buvo eksploatuojami Maroko kontroliuojamos Vakarų Sacharos teritorijos gamtiniai ištekliai, o tai galėjo būti nenaudinga jos gyventojams ir kelti grėsmę jų pagrindinėms teisėms.

Galiausiai Taryba nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai iš dalies panaikino ginčijamą sprendimą ir iš esmės pakeitė jo esmę.